

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.282/2010/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Huszti György ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Széchenyi u. 32/B. I/10. szám) által képviselt felperes Kereskedelmi Zártkörűen Működő Részvénytársaság (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Végh Ügyvédi Iroda (4026 Debrecen, Péterfia u. 46. I. em., ügyintéző: Dr. Végh Sándor ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen 5 349 297 Ft és járulékai megfizetése iránt indított perében, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2010. február 23. napján kelt, 7. G. 15-09-040.134/11. számú ítélete ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy felhívásra, az abban foglaltak szerint fizessen meg az Államnak 321 000 (Háromszázhuszonegyezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 156 250 (Egyszázötvenhatezer-kettőszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes, mint szállító és az A. Kereskedelmi Kft. képviseletében eljáró alperes 2006. március 2. napján fizetési megállapodást kötöttek, amely, mint keretmegállapodás kiterjedt a későbbiekben megkötendő adásvételi szerződések fizetési feltételeire is.

A felperes ammónium-nitrát műtrágya vásárlása miatt 2006. december 27-ei keltezéssel és teljesítési időponttal kibocsátotta az A. Kft.-vel szemben a ... számú, bruttó 6 174 000 Ft összegű számláját, majd 2007. június 14-ei keltezéssel és teljesítési idővel a ... számú, bruttó 15 186 870 Ft összegű számláját.

Ezt követően, 2008. május 13. napján a peres felek ...-ben készfizető kezesi szerződést kötöttek. A felperes, mint jogosult és az alperes, mint készfizető kezes megállapodtak abban, hogy az alperes 16 241 940 Ft és járulékai erejéig az A. Kft. kötelezettnek a felperessel szemben áruvásárlásokból eredő valamennyi tartozásáért egyetemleges készfizető kezességet vállal. Az alperes tudomásul vette, hogy a felperes vele szembeni igényét közvetlenül érvényesítheti.

A felperes 2009. április 9-ei keltezéssel és 2009. március 27-ei teljesítési idővel bocsátotta ki az A.L Kft-vel szemben a ... számú, 402 770 Ft összegű késedelmi kamat megfizetésére vonatkozó számláját.

Ezt követően, 2009. május 5. napján az A. Kft. irodájában, ...-ben emlékeztetőt vettek fel a felek, amelyben rögzítették, hogy az A. Kft. tartozása a felperes felé 5 349 297 Ft tőke és 2009. május 15. napjáig 120 000 Ft kamat. Az A. Kft. vállalta, hogy ezen tartozás rendezésére bálakötöző zsinegeket szállít oly módon, hogy annak árát levásárolja a felperesnél. Az A. Kft. nevében ezt az emlékeztetőt az alperes írta alá.

Az emlékeztetőben foglalt megállapodás nem teljesült.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás szerint az A. Kft. részteljesítéseire figyelemmel a három számlából eredően az A. Kft-nek, illetőleg az alperesnek, mint készfizető kezesnek 5 349 297 Ft tőke és kiszámlázott kamattartozása áll fenn, az áruvásárlásra vonatkozó számlákból fennmaradó 5 256 127 Ft összegű tőketartozás tekintetében az A. Kft. 2009. március 28. napján késedelembe esett.

A felperes, mint jogosult a kérelmére kibocsátott fizetési meghagyás elleni alperesi ellentmondást követően perré alakult eljárásban pontosította a keresetét, és kérte az alperes, mint készfizető kezes kötelezését 5 349 297 Ft tőke és 5 256 127 Ft összeg után a jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű késedelmi kamata, valamint perköltsége megfizetésére.

Az alperes a felperesi kereset elutasítását kérte.

Azt nem vitatta, hogy a készfizető kezesi felelőssége fennáll, a tartozásösszegezésével kapcsolatban azonban arra hivatkozott, hogy a felperes által csatolt „tételes ügyfél folyószámla” önmagában nem alkalmas a felperesi követelés összegezésével az igazolására.

Az alperes a perben az elsőfokú bíróságnak a Pp. 3. § (3) bekezdése szerint adott tájékoztatását követően sem tett nyilatkozatot, az ügyben tartott mindkét tárgyalást elmulasztotta, ezért az elsőfokú bíróság a felperes pontosított kereseti kérelmét a felperes által becsatolt okirati bizonyítékok alapján döntötte el. Ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5 349 297 Ft-ot, és 5 256 127 Ft után 2009. március 28. napjától a kifizetés napjáig, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű kamatát, valamint 633 500 Ft perköltséget.

Ítélete indokolásában kifejtette, hogy az alperesnek a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság illetékességét vitató illetékességi kifogását elutasította, mivel a felperes kereskedelmi tevékenységet végző gazdasági társaság, ezért tevékenységi körébe tartozik adásvételi szerződések megkötése is, és e szerződésekhez kötődően különböző fizetési megállapodások létrehozása is. Bár az ügyletkötés helye nem vitatottan ... volt, de tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy a teljesítés helyének is ...-t kellene tekinteni. Mivel pénztartozás teljesítéséről van szó, ezért a Ptk. 292. § (1) bekezdése alapján a teljesítés helyének a jogosult székhelye minősül. Ez a körülmény alapozta meg a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság illetékességét a Pp. 36. § (2) bekezdése alapján.

Az alperes alaptalanul vitatta azt, hogy a felperes a 2009. március 28-ai állapotnak megfelelő összegű követelést érvényesít vele szemben. Az alperes elismerte a 2009. május 5-ei ún. emlékeztető tartozáselismerő jellegét is, ezen túlmenően pedig sem a főkötelezett,

sem a készfizető kezes oldaláról további teljesítést nem bizonyított, illetve erre nem is hivatkozott a perben.

Az alperes ellentmondásában a felperes által érvényesített késedelmi kamat mértékét is vitatta, amely vitatásra tekintettel a felperes kereseti kérelmét pontosította, az így módosított késedelmi kamatigény pedig a Ptk. 301/A. § (2) bekezdésének megfelelt. Az alperes, mint magánszemély vállalt készfizető kezességet, kezesi felelőssége azonban járulékos jellegű, tehát a főkötelezett kötelezettségéhez igazodik, ezért az alperesnek, mint kezesnek a főkötelezett tartozásaiért kell helytállnia.

Az indokolás szerint a felperes a peres felek közötti készfizető kezesi megállapodás létrejöttét, a főkötelezett tartozásánakösszegezését bizonyította, részbeni főkötelezetti teljesítést elismert, további teljesítést azonban az alperes nem igazolt, ezért az elsőfokú bíróság a felperes pontosított kereseti kérelmével egyezően marasztalta az alperest.

A pereszes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes perkieltségének a megfizetésére, amelynek összegét a felperes által előlegezett 321 000 Ft eljárási illeték összegében, illetve a felperes jogi képviselőjének bruttó 312 500 Ft-ban megállapított ügyvédi munkadíjában állapította meg.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a felperes keresetének az elutasítását, valamint a felperes marasztalását kérte perrel felmerült költségekben.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt, hogy a Pp. 3. §-a, 8. §-a és a 164. §-ának előírásai szerint a felperest terhelte a tartozásösszegezésének a bizonyítása.

Azt állította, hogy az A. Kft. „fa” felperes felé fennálló tőketartozása kb. 1 500 000 Ft lehet, a felperes követelésének az ezt az összeget meghaladó része pedig tőkésített késedelmi kamatkövetelés.

A felperes a már általa tőkésített késedelmi kamatról állította ki a számláját, amely követelés után a perben ismételt késedelmi kamatot számított fel.

Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróságnak a Bírósági Határozatokban 1998. évben 495. szám alatt megjelent eseti döntésében írtakra, miszerint ügyleti kamat késedelmes fizetése esetére az ügyleti kamat után kamat csak a szerződés kifejezett kikötése esetén jár, ilyen szerződéses kikötés viszont a felek között nincs.

Kifejtette, hogy az alperesnek, mint magánszemélynek a késedelmi kamatfizetési kötelezettsége egyébként sem a Ptk. 301/A. §-a szerint alakulna, hanem arra a Ptk. 301. §-ának a rendelkezései az irányadók, még akkor is, ha az alperes magánszemélyként a kezességet gazdálkodó szervezet tartozásáért vállalta. Ha ettől a felek el kívántak volna térni, arra a szerződésben utalniuk kellett volna.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

A perben becsatolt tételes ügyfél-folyószámla adataira hivatkozva cáfolta azt az alperesi hivatkozást, hogy a felperes kamatos kamatot számított volna fel az alperessel szemben. A kimutatás igazolja, hogy a felperes az adós rész-törlesztéseit minden esetben a Ptk. 293. §-a szerint számolta el: kiszámította a résztörlesztés napjáig keletkezett tőke után járó késedelmi kamatokat, és a részteljesítést elsődlegesen a késedelmi kamatra számolta el, ezt követően pedig a fennmaradó összeg a tőketartozás törlesztésére szolgált.

Ezt az elszámolási módot igazolja a 2009. március 27. napján kelt - a fellebbezési ellenkérelemhez fénymásolatban mellékelte -, a felperes által az A. Kft. részére elküldött elszámoló levél is. Ezen elszámoló levél alapján az adósnak 309 600 Ft értékű követelése került elszámolásra tartozásának fejében, és az ekkor fennálló tőketartozás után 2009. március 27. napjáig kiszámításra került a késedelmi kamat, amelynek összege 402 770 Ft volt. Mivel az alperes követelése még a felperes késedelmi kamatigényét sem fedezte, ezért a 2009. március 27. napjáig járó késedelmi kamatból 93 170 Ft nem lett rendezve. Ezért a felperes a módosított kereseti kérelmében 5 349 297 Ft tőkeösszeg megfizetését kérte, illetve ezen tőkeösszeget csökkentette a 93 170 Ft-tal, és az így kapott 5 256 127 Ft után kérte a 2009. március 28. napjától járó késedelmi kamat megfizetését. A 93 170 Ft összegű késedelmi kamatkövetelés után tehát további kamat megfizetését a kereseti kérelmében sem igényelte a felperes.

Hivatkozott arra is, hogy az alperes által a fellebbezésben előterjesztett hivatkozásokat a Pp. 235. § (1) bekezdése szerint már nem lehet figyelembe venni a másodfokú eljárásban, mivel az alperes az elsőfokú eljárás során több esetben előterjeszthette volna ezeket, de késlekedését még a fellebbezésében sem mentette ki semmilyen módon. Evonatközásban utalt a Legfelsőbb Bíróságnak a Bírósági Határozatokban 2003. évben 204. sorszám alatt megjelent eseti döntésében kifejtettekre.

Hivatkozott arra is, hogy a felperesi követelés jogalapját és összepszerűségét - figyelemmel a peres iratok között megtalálható tartozás elismerő nyilatkozatra is - az alperesnek kellett volna vitatnia, vagy azzal szemben bizonyítást indítványoznia. Erre az elsőfokú eljárás során többször is felhívta őt az elsőfokú bíróság, az alperes ezt mégsem tette meg, ezért eljárása a rosszhiszemű joggyakorlás határait is súrolja.

Ellentmondásosnak is tartotta az alperes fellebbezését arra tekintettel, hogy bár az alperes a kereset teljes elutasítását kérte, fellebbezésében mégis kb. 1 500 000 Ft összegben ismételten elismerte az A. Kft-nek a felperes felé fennálló tőketartozását.

Az ítéletábra az alperes fellebbezését a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 256/A. § (1) bekezdésének f.) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a felperes által a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemhez mellékelte, továbbá az elsőfokú eljárásban becsatolt okiratok alapján helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a 2009. május 5. napján kelt „Emlékeztető”-ben foglalt tartozáslismerő nyilatkozatra tekintettel a Ptk. 242. § (1) bekezdése szerint az alperest terhelte a perben annak a bizonyítása, hogy az elismert tartozása nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető, vagy a szerződés érvénytelen.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségének eleget téve, a 7. G. 15-09-040.134/7. számú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt végzésével erről részletesen kioktatta az alperest, és megfelelő határidőt biztosított a részére a bizonyítékok, bizonyítási indítványok előterjesztésére. Az alperes a bizonyítási kötelezettségének sem a megadott határidőn belül, sem azt követően nem tett eleget, az ügyben tartott két tárgyaláson nem jelent meg.

Fellebbezési hivatkozása - túl azon, hogy a Pp. 235. § (1) bekezdésének rendelkezése szerint a másodfokú eljárásban a felperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott okok miatt nem vehető figyelembe - továbbra sem tartalmaz semmilyen bizonyítékot az alperes állításának alátámasztására, ezért nem volt alkalmas arra, hogy az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntésének a megváltoztatását eredményezze.

Alaptalanul sérelmezte az alperes a késedelmi kamatfizetési kötelezettsége mértékének meghatározása során az elsőfokú bíróság által alkalmazott számítási módot is. A Ptk. 273. § (1)-(2) bekezdése szerint a kezes (és így a Ptk. 274. § (2) bekezdése szerinti készfizető kezes is) kötelezettsége ahhoz a kötelezettséghez igazodik, amelyért kezességet vállalt, és kiterjed a kezesség elvállalása után esedékessé váló mellékszolgáltatásokra is: a kezes felel mindazért, amivel a kezességvállaláskor előre számítania kellett, ami a szerződésszegéshez szükségszerűen kapcsolódik, mint például a késedelmi kamat.

Az elsőfokú bíróság ezért jogszerűen állapította meg az alperes késedelmi kamatfizetési kötelezettségét a felperesnek a Ptk. 301/A. § (2) bekezdésében írtak szerint módosított kereseti kérelmével azonos mértékben.

Az ítélet tábla a fentebb kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint - utalva a Pp. 254. § (3) bekezdésére is - lényegében annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért, mint pervesztes viselni tartozik a másodfokú eljárással felmerült költségeit.

Az ítélet tábla a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, 15. § (1) bekezdése szerint az illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült alperest kötelezte a fellebbezésen le nem rótt, feljegyzett 321 000 Ft fellebbezési eljárási illeték felhívásra, az Állam javára történő megfizetésére.

A pervesztes alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesnek a másodfokú eljárással felmerült, a jogi képviselője ügyvédi munkadíjából álló, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja, (5)-(6) bekezdései, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján 125 000 Ft + ÁFA = 156 250 Ft összegben megállapított ügyvédi munkadíjából álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Debrecen, 2010. június hó 04. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó